

РЕШЕНИЕ

№ 34138

гр. София, 01.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Елена Гюрова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3319** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203-207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), във връзка с чл.17, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.19, ал.1 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП).

Образувано е по искова молба вх.№ 7654/28.03.2025 г., подадена от "Джей Кей фарма" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие 1, чрез адв.И., с която е предявен иск срещу Националната агенция за приходите, с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в общ размер 31 348,71 лв., произтичащи от издаден Ревизионен акт № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен с Решение № 605/14.04.2020 г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, които вреди се твърди да представляват:

1. заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 7 512,50 лв. за подаване на възражение срещу РД № Р-22221718000398-092-001/20.12.2019 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума, в размер на 3 788,51 лв., считано от 15.12.2020 г. до датата на предявяване на исквата молба (28.03.2025 г.).
2. заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 7 512,50 лв. за обжалване по административен ред на РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума, в размер на 3 788,51 лв., считано от 15.12.2020 г. до датата на предявяване на исквата молба (28.03.2025 г.).
3. заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение за успех в размер на 5 814,48 лв. за отменения РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. и признатия данъчен кредит, ведно със законната

лихва за забава върху тази сума, в размер на 2 392,21 лв., считано от 15.12.2020 г. до датата на предявяване на исковата молба (28.03.2025 г.).

4. законната лихва за забава върху главниците на така претендираното обезщетение, считано от датата на предявяване на исковата молба (28.03.2025 г.) до окончателното им изплащане.

Ищецът претендира присъждане на разноски в производството.

В исковата молба се твърди, че в периода 2017 г. и 2018 г. на ищцовото дружество са били възложени общо 8 броя ревизионни производства за различни данъчни периоди, конкретното производство, от което са настъпили имуществени вреди за "Джей Кей фарма" ООД е било възложено със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221718000398-020-001/22.01.2018 г., изменяна със Заповеди Р-22221718000398-020-002/05.08.2019 г., Р-22221718000398-020-003/04.09.2019г., спирана със Заповеди № Р-22221718000398-023-001/06.03.2018 г., възобновявана със Заповеди Р-22221718000398-143-001/04.07.2019 г., приключило с Ревизионен акт № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. Със същия е отказано правото на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 136 063,14 лв., въз основа на фактическите и правни констатации на Ревизионен доклад № Р-22221718000398-092-001/20.12.2019 г. Ищецът сочи, че с цел защита на правните си интереси в хода на ревизионните производства е потърсил правна защита и съдействие от АД "Т. Т. и съдружници", сключвайки Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018г. и последвалите го два броя анекси, подробно описани в исковата молба. Начинът за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от защитата за всяко отделно ревизионно производство, ищецът описва в исковата молба, излагайки доводи в подкрепа на твърденията си, че в резултат на подаденото възражение срещу РД и административното обжалване на РА от страна на представители на адвокатското дружество, РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. е отменен от Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, като впоследствие е признато право на данъчен кредит на "Джей Кей фарма" ООД в размер на 136 063,14 лв.

В с.з. ищецът чрез адв.И. поддържа иска, моли исковата претенция да бъде уважена в пълен размер, като основателна. Развива подробни съображения и обръща внимание, че в първоначалният договор за правна защита е договорено възнаграждение за успех, като същото е било фактурирано и платено от дружеството, след като е било признато право на данъчен кредит в полза на ищеца. Излага доводи относно възраженията от страна на ответника за прекомерност и за изтекла давност за лихвите, като цитира практика на ВАС. Моли да бъдат присъдени направените съдебно-деловодни разноски, за което представя списък, като моли присъединяване на допълнителния депозит за вещото лице в размер на 40,70 евро към останалите съдебно-деловодни разноски. Подробни съображения излага в депозираните писмени бележки.

Препис от исковата молба е връчен на ответника за отговор. В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от НАП, чрез юк.Й. (л.88), в който се излага становище, че искът е частично недопустим, а в останалата му част неоснователен и недоказан по размер. Ответникът излага подробни съображения си относно недопустимостта на исковата молба в частта на претендираните лихви от датата на издаване на РА (15.12.2020г.) до датата на завеждане на настоящата искова молба – 28.03.2025 г. по аргумент от чл.111, б."в" от ЗЗД прави възражение за изтекла тригодишна давност и моли претенцията за горепосочените лихви да бъде отхвърлена като недопустима. Излага съображения за недопустимост на иска в частта му с претендираната сума за възнаграждение за успех, ведно с лихвата върху посочената в ИМ сума. Прави възражение за прекомерност на размера на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение, претендирано от ищеца като обезщетение за претърпени имуществени вреди по делото, както и на договореното възнаграждение за успех. Пзовава се на решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22.

Претендира на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение. Изтъква, че са погасени по давност претендираните лихви за забава върху всяка главница. Въвежда възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение по настоящото дело. Представя писмени доказателства-справка от програмните продукти на НАП.

В с.з. ответникът чрез юк.Й. оспорва иска, моли Съда същият да бъде отхвърлен, като частично недопустим, неоснователен и недоказан по размер. Поддържа изложените мотиви в отговора на исковата молба и писменото становище в хода на делото. Алтернативно моли размерът на обезщетението за претендираните вреди да бъде намелено до обоснован и справедлив такъв, за което е изложил подробни аргументи. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

С. градска прокуратура чрез прокурор П. дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция, с оглед на което моли Съда да я отхвърли. Счита, че за претендираното адвокатско възнаграждение за успех не е налице пряка причинно-следствена връзка между РА и заплатеното възнаграждение за успех, тъй като то е обосновано от решение на ВАС, а не от оспорването на РА.

След преценка на събраните по делото доказателства Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, че на "Джей Кей фарма" ООД е била извършена ревизия по ЗДДС за данъчен период м.декември 2017 г. За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22221718000398-092-001/20.12.2019 г. (л.16). Въз основа на РД е издаден РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. (л.11). С ревизионния акт са установени задължения на "Джей Кей фарма" ООД по ЗДДС, като е отказано право на възстановяване в размер на 136 063,14 лв. РА е отменен с Решение № 605/14.04.2020 г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП.

"Джей Кей фарма" ООД е сключило договор с АД "Т., Т. и съдружници" за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство на 01.02.2018 г. На основание чл.1, т.1.1. от Договора от 01.02.2018г. "Джей Кей фарма" ООД е възложило, а Адвокатското дружество е приело да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита във връзка с ревизионно производство с УИН № Р-22221717005089, като в чл.1, т.1.2 от Договора от 01.02.2018г. е предвидено какво конкретно включва защитата.

В чл.1, т.1.3. от Договора страните са договорили, че възлагането по Договора от 01.02.2018 г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между страните.

На 06.02.2018 г. е сключен Анекс №1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018г., в който са уточнени пет висящи ревизионни производства.

На 18.04.2018 г. е сключен Анекс №2 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, с който са добавени още три ревизионни производства, в допълнение на тези по Анекс №1, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения.

На 24.07.2020г. е сключен Анекс №3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018г., в който "Джей Кей фарма" ООД и АД "Т., Т. и съдружници", като са съобразили всички предходни анекси и възложените производства, са уточнили действието на сключения Договор, посочвайки в чл.1, § 1 от Анекс №3, че възлагането на Договора от 01.02.2018 г. и анексите към него включват и назначените повторни

ревизии за същите или за част от същите данъчни периоди - в настоящия случай се прилагат и спрямо повторната ревизия с УИН № Р-220022220002739, приключила с влязъл в сила РА № Р-220022220002739-091-001/14.12.2020 г., поправен с РАПРА № П-22220220208968-003-001/15.12.2020 г., с който изцяло е отхвърлен установеният данъчен начет с първия акт. В същия Анекс №3 са уточнени и дължимите възнаграждения по производствата, с цел избягване на съмнения. При тези условия, позовавайки се на чл.1, т.1.3., изр.2 от Договора от 01.02.2018 г., чл.2, буква А) от Анекс №2 и буква Д) от Анекс №3 осъществената Защита по ревизия с УИН № Р-22221718000398 включва: (1) изготвяне на възражение срещу РД по чл.1, т.1.2.3 от Договор от 01.02.2018 г.; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП по чл.1, т.1.2.4 от Договор от 01.02.2018 г.; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред АССГ по чл.1, т.1.2.5 от Договор от 01.02.2018 г.; и (3) обжалване решението на АССГ, процесуално представителство и защита пред ВАС по чл.1, т.1.2.6 от Договор от 01.02.2018 г.

Начинът за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по Договора от 01.02.2018 г. и Анекси № 1-3 към него, е уреден в чл.3 от Договора от 01.02.2018г. и чл.2 от Анекс №3. Според чл.3, т.3.3. от Договора от 01.02.2018 г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък. В чл.3, т.3.1.4. от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2, т.2.2. от Анекс №3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т.1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл.3, т.3.1.5 и т.3.1.6 и чл.2, т.2.3 и т.2.4. от Анекс №3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства. В чл.3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт по УИН Р-22221717005089. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл.1.3. от съглашението, в чл.3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие страните са уточнили клаузата чрез чл.П от Анекс №2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на "Джей Кей фарма" ООД по чл.1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл.177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл.3 от Анекс №3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по Договора от 01.02.2018 г., потвърждавайки начина на определяне на възнагражденията и за яснота, изрично посочвайки, че възнагражденията за успех се дължат и в случай когато (iii) актът бъде отменен и по административен ред от Директора на ДОДОП и преписката бъде върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, със задължителни указания за извършване на нова ревизия и при новата ревизия бъде издаден

ревизионен акт в полза на Клиента, с който е намален размерът на задълженията (главница и лихви за просрочие) в сравнение с размера на задълженията, установени с обжалвания акт, кореспондиращо на уговореното в чл.3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018 г., като в последния случай възнаграждението за успех ще бъде дължимо в 7-дневен срок от издаване на новия ревизионен акт на Клиента. С цел избягване на съмнения са уточнени и друга хипотези, в които възнаграждение за успех е дължимо.

В чл.3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. без ДДС във връзка с производствата, възложено по реда на чл.1.3 от него, за което е издадена фактура № 5029/09.02.2018 г. и е постъпило плащане от ищцовото дружество на 09.02.2018 г. От така направеното авансово плащане са приспадани дължимите възнаграждения за предоставените услуги по всички останали ревизионни производства, освен това с УИН № Р-22221717005089, което е обективизирано, както в констативните протоколи, подписани при предаване и приемането им, така и потвърдено в чл.6 от Анекс №3 и Приложение №1 към него с цел избягване на всякакви съмнения относно изразходването на средствата във връзка със Защитата по Договора от 01.02.2018 г. и анексите към него.

Заедно със сключването на Анекс №1, в който са уточнени ревизионните производства по чл.1.3. от Договора от 01.02.2018 г., е издадено и пълномощно от 06.02.2018г. в полза на Адвокатското дружество. Впоследствие адвокат Т. Д. Т. е преупълномощил адвокати от екипа на адвокатското дружество с пълномощно от 08.01.2020 г. Предвид множеството възложени ревизионни производства, от "Джей Кей фарма" ООД е издадено ново пълномощно от 08.01.2020 г., в което са включени всички 8 ревизии, в полза на Адвокатското дружество и на адвокати от екипа му. Защитата е осъществена от адвокати от екипа на адвокатското дружество.

В изпълнение на поетите задължения по Договора от 01.02.2018 г. и анексите към него и в законово определения срок, Адвокатското дружество е изготвило и подало възражение срещу РД (л.49) на 10.01.2020 г. На същата дата ищцовото дружество и адвокатското дружество са подписали констативен протокол по чл.3, т.3.1.3. от Договора от 01.02.2018 г. (л.59), в който са удостоверили изпълнението на задълженията на адвокатското дружество по чл.1, т.1.2.3. от Договора и приемането без забележки от "Джей Кей фарма" ООД на извършените услуги и изготвеното от Адвокатското дружество възражение срещу РД.

Впоследствие е издаден РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. Адвокатското дружество е изпълнило задълженията си по Договора от 01.02.2018 г. и анексите към него, като в 14-дневния срок е изготвило и подало до дирекция "ОДОП" жалба вх.№ 53-03-504/07.02.2020 г. (л.60) срещу РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. На същата дата "Джей Кей фарма" ООД и адвокатското дружество са подписали констативен протокол по чл.3, т.3.1.4. от Договора от 01.02.2018г. (л.67), в който са удостоверили изпълнението на задълженията на адвокатското дружество по чл.1, т.1.2.4. от Договора и приемането без забележки от страна на ищеца относно извършените услуги и изготвената от адвокатското дружество административна жалба срещу Ревизионен акт № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. На основание чл.3, т.3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. размерът на дължимото възнаграждение е определен на 7 512,50 лв. без ДДС, които са приспаднати от направеното авансово плащане, установено и в т.8 от Приложение №1 към Анекс №3.

След отменителното Решение № 605/14.04.2020 г. (л.68) е извършено повторно ревизионно производство, приключило с РА № Р-22002220002739-091-001/14.12.2020 г. (л.32), поправен с РАПРА № П-22220220208968-003-001/15.12.2020 г., с които на "Джей Кей фарма" ООД е признато право на данъчен кредит в размер на 136 063,14 лв. На 16.12.2020 г. е сключен констативен протокол (л.75), в който ищцовото дружество е приело без забележка осъществяването на

условието по чл.3, т.3.2 от Договора от 01.02.2020 г. и чл.3, (iv) от Анекс №3, посочвайки и размера на дължимото възнаграждение за успех от 5 814,48 лв. без ДДС, за което е издадена фактура № 6823/19.01.2021 г. (л.76) и плащането по нея е извършено на 25.01.2021 г.

Приложена е извадка на хартиен носител на лихвен калкулатор (л.78), като върху сумата от 7512,50 лв. е изчислена законна лихва в размер на 3788,51 лв. за периода от 15.12.2020 г. до 28.03.2025 г.

Изчислена е и законната лихва върху сумата от 5814,48 лв., в размер на 2932,21 лв., за същия период. (л.80).

С молба на 29.01.2026 г. (л.105) ищецът е предоставил допълнителни писмени доказателства относно претърпените имуществени вреди, представляващи банкови извлечения от банковата сметка на ищцовото дружество, ведно с платежни нареждания по процесните фактури, подробно описани в молбата. Представени са още и справки от аналитична сметка 60 (4011) Доставчици – за доставчик АД "Т., Т. и съдружници" и кореспондиращи справки от аналитична счетоводна сметка 1179 Клиенти – за клиент "Джей Кей фарма" ООД.

По делото е прието заключение на **съдебно-счетоводна експертиза** с вещо лице О. Т.. Експертизата даде следното заключение:

1. Дали е отразено в счетоводството на "Джей Кей фарма" ООД задължение по фактура № 5029/09.02.2018 г., от което са приспаднати възнаграждение в размер на 7 512,50 лв., представляващи заплатено възнаграждение на възражение срещу РД № Р-22221718000398-092-001/20.12.2019 г. и възнаграждение в размер на 7 512,50 лв., представляващи заплатено възнаграждение на административна жалба срещу РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2018 г.: в общата авансова сума от 75 000 лв. без ДДС, платена от "Джей Кей фарма" ООД на адвокатското дружество, са включени възнаграждения за ревизионно производство, както следва:

- за изготвяне на възражение срещу РД № Р-22221718000398-092-001/20.12.2019 г. /м.12.2017 г./ - 7 512,50 лв.

- за изготвяне на жалба пред дирекция „ОДОП“ срещу РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. /м.12.2017 г./ - 7 512,50 лв.

При изплатена авансова сума от 75 000 лв., посочените задължения, след като са изпълнени от адвокатското дружество, се приспаднат от аванса - 15 025 лв. /7 512,50 лв.+ 7 512,50 лв. = 15 025 лв./

2. Погасено ли е задължението по фактура № 5029/09.02.2018 г., от кого, по какъв начин и кога: Задължението по ф-ра № 5029/09.02.2018 г. в размер на 75 000 лв. без ДДС е погасено на 09.02.201 г. от "Джей Кей фарма" ООД по банков път.

3. Дали е отразено в счетоводството на "Джей Кей фарма" ООД задължение по ф-ра № 6823/19.01.2021 г., представляващо възнаграждение за окончателна отмяна на РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2018 г. и признат Данъчен кредит за възстановяване: в счетоводството на "Джей Кей фарма" ООД е отразено задължение по фактурата, представляващо възнаграждение за окончателна отмяна на РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2018г. и признат данъчен кредит за възстановяване.

4. Дали е погасено задължението по фактура № 6823/19.01.2021г. от кого, по какъв начин и кога: задължението по фактурата в размер на 5 814,48 лв. без ДДС е погасено на 22.01.2021 г. от "Джей Кей фарма" ООД - постъпило по банковата сметка на адвокатското дружество на 25.01.2021 г. по банков път.

5. Отражено ли е в счетоводството на АД "Т., Т. и съдружници" вземания по фактура № 5029/09.02.2018 г. и по фактура № 6823/19.01.2021 г.: отразени са в счетоводството на АД "Т., Т. и съдружници" вземания по ф-ра № 5029/09.02.2018 г. и по ф-ра № 6823/19.01.2021 г.

6. АД "Т., Т. и съдружници" получило ли е плащане по ф-ра № 5029/09.02.2018 г. и по ф-ра № 6823/19.01.2021 г., от кого, по какъв начин и кога:

Задължението по ф-ра № 5029/09.02.2018 г. е аванс по договор - ДО - 75 000 лв. и ДДС - 15 000 лв. и е платено от "Джей Кей фарма" ООД на АД "Т., Т. и съдружници", както следва: на 09.02.2018 г. с банков превод от сметка в ОББ АД с титуляр "Джей Кей фарма" ООД на сумата по ф-ра № 5029/09.02.2018 г. - аванс 90 000 лв. с ДДС към сметка в А. Б. България АД с титуляр АД "Т., Т. и съдружници".

Задължението по ф-ра № 6823/19.01.2021 г. е възнаграждение за успех съгласно чл.3.2 от Договор от 01.02.2018 г. и т.3, във връзка с т.5 на Анекс № 3/24.07.2020 г. по производство с УИН Р-22002220002739 -

Ревизия за м.12.2017 г. и е платено от "Джей Кей фарма" ООД на АД "Т., Т. и съдружници", както следва: на 22.01.2021 г. с банков превод, от сметка в ОББ АД с титуляр "Джей Кей фарма" ООД на сумата по ф-ра № 6823/19.01.2021 г. - Възнаграждение за успех - 6 977,38 лв. с ДДС към сметка в А. Б. България АД с титуляр АД "Т., Т. и съдружници". Преводът е отразен по банковата сметка на АД "Т., Т. и съдружници" на 25.01.2021 г.

7. Редовно ли са водени счетоводствата на ищеца и на АД "Т., Т. и съдружници" за периода, в който са отразени посочените фактури и са извършени плащанията, вл. е счело, че по отношение на посочените фактури и извършените по тях плащания, същите са отразени коректно в счетоводството на "Джей Кей фарма" ООД и в счетоводството на АД "Т., Т. и съдружници" по размери на задълженията и дати на възникване на същите.

Съдът кредитира експертното заключение като обосновано, компетентно изготвено след анализ на всички писмени доказателства. Изводите на експертното заключение, ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото с правните изводи по спора.

При така установената фактическа обстановка Съдът достига до следните правни изводи:

Исковата молба е предявена в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение № 605/14.04.2020 г. на Директора на дирекция ОДОП- [населено място] при ЦУ при НАП, с което е отменен РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г.

Исковата молба е предявена от легитимиран субект – адресат на отменения РА, вследствие на който се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, представляващи заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение, и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал.1 вр. чл 203 АПК.

Разгледан по същество искът е основателен.

Съобразно установените в чл.19 ЗНАП правила агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на НАП или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Отговорността на НАП обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловна необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – незаконосъобразен ревизионен акт, с който са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 136 063,14 лв., който акт е отменен в хода на развитото се обжалване по административен ред. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган, при изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

При това положение Съдът следва да прецени установено ли е по делото настъпване на вреди, а при положителен отговор – представляват ли тези вреди пряка и непосредствена последица от издадения

незаконсъобразен акт.

Съобразно чл.154 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В противен случай Съдът е длъжен да приложи последицата при носене на доказателствената тежест, като приеме недоказания факт за неосъществил се. В случая ищецът е този, който следва да докаже, чрез провеждане на пълно и пряко доказване със съответните процесуални способности, настъпването на твърдените имуществени или неимуществени вреди, както и причинната връзка между тях.

Законодателят не предвижда ред за присъждане на разноски в производствата по обжалване на ревизионни актове по административен ред. Единственият път за защита на лицата е исковото производство по ЗОДОВ.

Спорният момент е дали вредите са доказани и дали е налице причинно-следствена връзка между незаконсъобразния ревизионен акт и направените от ищеца разноски за адвокатска защита, след като процесуалното представителство и правната помощ не са задължителни и възнаграждението се изплаща въз основа на договор между ищеца и адвоката.

Съдът преценява като основателна претенцията за обезщетяване на претърпени загуби от направените разноски за адвокатска защита в производството пред Директора на ДОДОП. То е инициирано от ищеца във връзка със защитата му срещу РА, издаден от служители на НАП, пред решаващ орган в администрацията на ответника. Съгласно ДОПК обжалването на РА по административен ред е задължително, а не алтернативно – РА не може да бъде обжалван пред Съда, ако не е бил обжалван пред ДОДОП. Правото на защита и правна помощ е основно конституционно право не само на гражданите, но и на юридическите лица, и упражняването му не може да се тълкува само и единствено като акт на свободната воля за договаряне на ищеца. Противното означава да се ограничи правото на защита посредством липса на възможност да се възстановяват разноските за защитата. Разпоредбата на чл.13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи регламентира правото на ефективни правни средства за защита: Всеки, чиито права и свободи, предвидени в тази конвенция, са нарушени, трябва да разполага с ефикасни вътрешноправни средства за тяхната защита от съответна национална институция дори и нарушението да е извършено от лица, действащи в качеството си на представители на официалните власти.

Съдът намира, че е налице причинена вреда, подлежаща на обезщетяване по отношение на сторените разноски в производството по издаване на РД и РА и за обжалването му по административен ред.

Представеният Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство сключен на 01.02.2018 г., и сключените към него Анекси №1-3 с цел предоставяне на правни консултации, съдействие, представителство и защита във връзка с ревизионно производство, която защита е подробно описана какво представлява, включвайки изготвяне на възражение срещу РД, обжалване по административен ред пред Директора на ДОДОП на РА и процесуално представителство по 8 ревизионни производства. Съдът не споделя възражението на ответника, че към момента на сключване на договора в правния мир ревизионният акт не съществува и поради това вредите не са в причинно-следствена връзка с него. Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, въпреки че предхожда издаването на РА, включва всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които е следвало и са били уточнени в последващите анекси. Ответникът сам изтъква, че заповедта за възлагане на ревизията с УИН Р-22221718000398 – ЗВР № Р-22221718000398-020-001/22.01.2018 г. е била вече издадена, производството е било изрично посочено в Анекс №2 от 18.04.2018 г. В случай че органите по приходите не бяха издали РА, предметът на договора за правна защита и съдействие би отпаднал и жалбоподателят би имал възможност да си върне дадената на отпаднало основание сума и по този начин не би претърпял вреда. В конкретния случай обаче е издаден РА, за чието обжалване е сключен договорът, следователно договорът е изпълнен – изготвено и подадено възражение срещу РД, изготвена и подадена е жалба до Директора на ДОДОП и РА е отменен по административен ред.

Видно от Анекс №3 към договора от 01.02.2018 г., страните са се договорили, че "Джей Кей фарма" ООД дължи на АД "Т. Т. и съдружници" възнаграждение за обжалване на неблагоприятни за дружеството актове, във връзка с конкретно възложени ревизионни производства. При тези условия, позовавайки се на чл.1, т.1.3., изр.2 от Договора от 01.02.2018 г., чл.2, буква А) от Анекс №2 и буква Д) от Анекс № 3 осъществената Защита по ревизия с УИН № Р-22221718000398 включва: (1) изготвяне на възражение

срещу РД по чл.1, т. 1.2.3 от Договор от 01.02.2018г.; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред ДОДОП по чл.1, т.1.2.4 от Договор от 01.02.2018 г.; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред АССГ по чл.1, т.1.2.5 от Договор от 01.02.2018 г.; и (3) обжалване решението на АССГ, процесуално представителство и защита пред ВАС по чл.1, т.1.2.6 от Договор от 01.02.2018 г.

В приложение №1 към Анекс №3 от Договора са изброени ревизионните актове, издадени на "Джей Кей фарма" ООД, за които страните са договорили конкретно възнаграждение за процесуално представителство. Във връзка с оспорването на РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. на основание чл.3, т.3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. е договорено възнаграждение в размер на 7 512,50 лв. за изготвяне на възражение срещу РД № Р-22221718000398-092-001/20.12.2019 г., което е приспаданото от направеното авансово плащане в размер на 75 000 лв. по чл.3, т.3.2 от Договора от 01.02.2018 г., както и е договорено възнаграждение в размер на 7 512,50 лв. за изготвяне на административна жалба пред ДОДОП срещу РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г., което възнаграждение е приспаданото от направеното авансово плащане в размер на 75 000 лв. по чл.3, т.3.2 от Договора от 01.02.2018 г.

След отменителното Решение № 605/14.04.2020 г. е извършено повторно ревизионно производство, приключило с РА № Р-22002220002739-091-001/14.12.2020 г., поправен с РАПРА № П-22220220208968-003-001/15.12.2020г., с които изцяло са отхвърлени установяванията, направени в първия РА, и на ищеца е признато право на данъчен кредит в размер на 136 063,14 лв. На 16.12.2020г. е сключен констативен протокол, в който ищцовото дружество е приело без забележка осъществяването на условието по чл.3, т.3.2 от Договора от 01.02.2020 г. и чл.3, (iv) от Анекс №3, посочвайки и размера на дължимото възнаграждение за успех от 5 814,48 лв. без ДДС, за което е издадена фактура № 6823/19.01.2021г.

От даденото заключение в ССЕ, че счетоводството на ищцовото дружество е водено редовно, следва изводът, че обсъжданият договор и платежни документи имат за достоверни дати посочените в тях, доколкото въз основа на тях са извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца, а същите са водени редовно. Да се приеме обратното означава, че няма редовно водено счетоводство, което противоречи на установеното по делото. При това положение въпросните доказателства могат да служат като годни доказателства в подкрепа на становището на ищеца за договаряне и предоставяне на извършените услуги, както и за заплащане на същите. Договорът е изпълнен и предметът на адвокатската услуга е наличен, за услугите са заплатени договорените суми, които съставляват имуществена вреда за ревизираното дружество-ищец. Следователно е доказан и вторият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Съдът намира, че е налице пряка и непосредствена връзка между нищожния ревизионен акт и причинената вреда. В случай че такъв не беше издаден, ревизираното лице не би потърсило адвокатска помощ и не би направило разходи за заплащането ѝ.

Безспорно е по делото, че от издаването на нищожния РА ищцовото дружество е претърпяло вреди, изразяващи се в сторени разноски за адвокатско възнаграждение в хода на административното оспорване на акта пред Директора на ДОДОП.

Съгласно т.1 от Тълкувателно решение №6 от 06.11.2013 г., постановено по тълк.дело № 6/2012 г. на ОСГТК, ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В сключения договор следва да бъде вписан начинът на плащане – ако плащането е извършено по банков път, задължително страната трябва да представи доказателства за това, а в случай че плащането е след подписване на констативни протоколи за приемане на извършената услуга и приспадане от вече направено авансово плащане за осъществяване на правна защита по образуваните 8 ревизионни производства, то тогава предоставените констативни протоколи, банкови извлечения и приложение №1 към Анекс №3 са достатъчно доказателство за получените сума и основанията за това. При така установеното Съдът намира за безспорно доказано извършеното плащане на сумата от 7 512,50 лв. за изготвяне на възражение срещу РД и 7 512,50 лв. за обжалване по административен ред на РА, съгласно представения договор, трите броя анекси, констативните протоколи и приложените платежни документи и фактури.

Съдът намира, че ищцовото дружество не би заплатило адвокатско възнаграждение и това нямаше да представлява вреда, ако не бе издаден нищожният РА. Независимо че липсва нормативно установено

задължение за процесуално представителство, адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт. Това е така, тъй като намаляването на имуществото на ищеца вследствие заплатената сума за адвокатско възнаграждение, е породено от издаването на незаконосъобразния РА. Фактът, че адвокатската защита не е задължителна, не влече по необходимост и извод, че страната няма право да ангажира свой адвокат, нито че ангажирането на такъв не се намира в причинна връзка с издадения незаконосъобразен ревизионен акт. В съдебната практика е прието, че причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено вредата, а и когато създава условията за реална възможност от увреждане и когато тази реална възможност се е трансформирала в действителност. От друга страна така сторените разноски няма как да бъдат обезщетени предвид липсата на специален ред за това.

Нормата на чл.17, ал.6 ДОПК определя, че задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им. Отговорността се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ. Същото е определено и в нормата на чл.19, ал.2 ЗНАП.

В чл.3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт по УИН Р-22221717005089. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл.1.3. от Договора от 01.02.2018 г., в чл.3.2. от същия е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В чл.3 от Анекс №3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по Договора от 01.02.2018 г., потвърждавайки начина на определяне на възнагражденията и за яснота, изрично посочвайки, че възнаграждение за успех се дължи и в случаите, когато (iii) актът бъде отменен по административен ред от Директора ОДОП и преписката бъде върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, със задължителни указания за извършване на нова ревизия и при новата ревизия бъде издаден ревизионен акт в полза на Клиента, с който е намален размерът на задълженията (главница и лихви за просрочие) в сравнение с размера на задълженията, установени с обжалвания акт, кореспондиращо на уговореното в чл.3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018 г., като в последния случай възнаграждението за успех ще бъде дължимо в 7-дневен срок от издаване на новия ревизионен акт на Клиента. Поради това, на 16.12.2020 г. е сключен констативен протокол, в който ищцовото дружество е приело без забележка осъществяването на условието по чл.3, т.3.2 от Договора от 01.02.2020г. и чл.3, (iv) от Анекс №3, посочвайки и размера на дължимото възнаграждение за успех от 5 814,48 лв. без ДДС. За същото е издадена фактура приложена по делото и възнаграждението е било платено.

При отмяна на РА по административен ред не е налице интерес от обжалване на този благоприятен акт, който влиза в сила незабавно. С други думи, при отмяна на РА по административен ред няма някаква "временна", "висяща" или "окончателна" отмяна, тя е една и съща и се състои в обективния резултат на отмяната.

За адвокатския труд за осъществена процесуална защита по оспорване на РА на различните фази (по административен ред или на две съдебни инстанции) се дължи възнаграждение независимо от изхода на оспорването, което е житейски логично, то също е логично и незабранено от закона договарянето на отделно и допълнително възнаграждение за успех. В конкретния случай такъв успех е постигнат.

Следва да се има предвид, че т.нар. "успех" е постигнат със самата отмяна на неблагоприятния административен акт, респ. съобразно обжалваемия интерес вече е договорено и присъдено възнаграждение за процесуална защита пред ДОДОП. С други думи, вече е обезщетен адвокатския труд по изготвяне на жалби до ДОДОП по административен ред и успехът е постигнат с отмяната на РА. За т.нар. "успех" адвокатското дружество не е осъществило никакви други допълнителни процесуални действия, поради което е справедливо и съразмерно присъждане на възнаграждение в размер, близък до минималния – 5 814,48 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение за успех за заплатено адвокатско възнаграждение за успех за постигната окончателна отмяна на РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. и признатото

право на данъчен кредит на ищцовото дружество в размер на 136 063,14 лв.

Във връзка с изложеното Съдът счита, че възнаграждение за успех, което е в рамките на минимално предвиденото, би следвало да се приеме, като обосновано и справедливо.

С оглед всичко изложено предявеният иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ следва да бъде уважен като основателен и доказан. Това е така, защото наличието на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ води до основателност на исковата претенция. Същата следва да се уважи в претендирания от ищеца размер.

Съдът съобрази, че с отговора на исковата молба ответникът е отправил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Същото е направено своевременно, доколкото в производството пред ДОДОП не може да се отправи такова възражение. Съгласно чл.161, ал.2 ДОПК при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Съобразно чл.36, ал.2 ЗА този размер не бива да е по-малък от предвидения в тарифата минимален размер.

Нормата на чл.8, ал.1 във вр. с чл.7, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес, при интерес от при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. - 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. При материален интерес от 136 063,14 лв. дължимото адвокатско възнаграждение възлиза на 10 092,52 лв. Регламентираните с Наредбата минимални размери не са задължителни за договаряне между страните, но те са един ориентир относно това кое съставлява справедливо възнаграждение, като се отчитат и други фактори, като видът на съответното дело, неговата фактическа и правна сложност, броят на откритите съдебни заседания, фактическото участие на процесуалния представител на страната в процеса.

Размерът на адвокатското възнаграждение от 7 512,50 лв. за обжалване на РД и адвокатското възнаграждение от 7 512,50 лв. за възражението на РА, Съдът намира за справедлив и обоснован. Същият не е прекомерен, тъй като е съответен на правилото по чл.36, ал.2, изр.второ ЗА. Ето защо искът следва да се уважи именно в предявения размер.

За пълнота Съдът трябва да допълни, че да се присъжда адвокатското възнаграждение, като вреда при административното оспорване на РА, е трайната практика на ВАС по сходни казуси - напр. Решение № 9023 от 22.07.2024 г. по адм.дело № 11111/2023 г.; Решение № 7905 от 26.06.2024 г. по адм.дело № 3284/2024 г.; Решение № 7206 от 11.06.2024 г. по адм.дело № 2541/2024 г.; Решение № 8198 от 04.07.2016 г. по адм.дело № 8411/2025 г.; Решение № 15285 от 10.12.2020 г. по адм.дело № 2551/2020 г.; Решение № 14133 от 22.10.2019 г. по адм.дело № 1563/2019 г.

Отмяната на РА № Р-2222171800398-091-001/14.01.2020 г. е постигната с решение № 605/14.04.2020 г., от чиято дата тече погасителната давност по чл.110 ЗЗД. Към датата на предявяване на иска (28.03.2025 г.) същата не е изтекла. Основателно е обаче възражението на ответника за изтекла давност по чл.111, б."в" ЗЗД, според който вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания се погасяват с изтичане на тригодишна давност. При предявяване на иска на 28.03.2025 г., погасена по давност е претенцията на ищеца за лихви за срок от 3 години преди тази дата – преди 28.03.2022 г. Ето защо, при главница за всички предявени обезщетения за имуществени вреди в общ размер на 20 839,48 лв. следва да се присъди с лихва върху тази сума в общ размер на 10 338,90 лв., изчислена с помощта на приложение за изчисляване на лихви – calculator.bg. считано от 28.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, а не както претендира ищецът, считано от 15.12.2020 г.

Следва да бъде уважена и претенцията за присъждане на законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба (28.03.2026 г.) до окончателното ѝ изплащане. Когато при иск за обезщетение по ЗОДОВ ищецът посочи, че претендира законна лихва от завеждане на исковата молба, Съдът е обвързан с искането му. Като акцесорно задължение претенцията за лихви следва да бъде уважена поради основателността на претенцията за основното вземане.

По делото ищецът е направил искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора е основателно. От представения от ищеца списък на разноските (л.149) е видно, че се претендират разноски в общ размер на 2 343 евро, от които 1 952,87 евро, равняващи се на 3 819,48 лв. – адвокатско

възнаграждение по настоящото дело и внесена държавна такса; 350 евро – депозит по съдебно-счетоводна експертиза; 40,70 евро – довнесен депозит по съдебно-счетоводна експертиза. Ответникът е отправил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по настоящото дело. Съдът счита, че възражението му е основателно. Съдът направи преценка за съотношението на цената на адвокатската услуга и фактическата и правна сложност на делото, като прецени съответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата. Съдът съобрази и Решение на СЕС по дело № C-438/2022 г., и намира, че при материален интерес в настоящото производство в размер на 31 348,71 лв. следва да бъдат присъдени разноски равняващи се на минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г., а именно при интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. - 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв., адвокатското възнаграждение следва да бъде в размер на 3 157,90 лв., равняващи се на 1 614,60 евро.

На база гореизложеното на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер на 2005,30 евро, от които от които 1 614,60 евро – адвокатско възнаграждение по настоящото дело и внесена държавна такса; 350 евро – депозит по съдебно-счетоводна експертиза; 40,70 евро – довнесен депозит по съдебно-счетоводна експертиза.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно. Разпоредбите на чл.10, ал.2 и ал.4 ЗОДОВ, тълкувани в тяхната взаимовръзка, са специални по отношение на общите разпоредби на чл.143 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. Липсата на изрична уредба в ЗОДОВ, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника, ако последният е бил защитаван от юрисконсулт при пълно или частично отхвърляне на иска, означава, че такова не се дължи.

Така мотивиран и на основание чл.203 от АПК, Административен съд-София град,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на "Джей Кей фарма" ООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], обезщетения за имуществени вреди, както следва:

1. в размер на 7 512,50 лв. (седем хиляди петстотин и дванадесет лева и 50 ст.), представляващи заплатено възнаграждение за възражение срещу РД № Р-22221718000398-092-001/20.12.2019 г., ведно с мораторна лихва върху тази сума за периода от 28.03.2022 г. до датата на подаване на ИМ - 28.03.2025 г., в размер на 3 727,11 лв. (три хиляди седемстотин двадесет и седем лева и 11 ст.), и законната лихва от 28.03.2025 г. до окончателното плащане;

2. в размер на 7 512,50 лв. (седем хиляди петстотин и дванадесет лева и петдесет стотинки), представляващи заплатено възнаграждение за жалба срещу РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г., отменен с Решение № 605/14.04.2020г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С., ведно с мораторна лихва върху тази сума за периода от 28.03.2022 г. до датата на подаване на ИМ - 28.03.2025 г. в размер на 3 727,11 лв., и законната лихва от 28.03.2025г. до окончателното плащане;

3. в размер на 5 814,48 лв. (пет хиляди осемстотин и четиринадесет лева и 48 ст.), представляващи заплатено възнаграждение за успех относно отменения РА № Р-22221718000398-091-001/14.01.2020 г. и признатия данъчен кредит, ведно с мораторна лихва върху тази сума за периода от 28.03.2022 г. до датата на подаване на ИМ - 28.03.2025 г., в размер на 2884,68 лева, и законната лихва от 28.03.2025 г. до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на "Джей Кей фарма" ООД срещу Националната агенция за приходите, за присъждане на законна лихва върху главницата на претендираното обезщетение за периода от 15.12.2020 г. до 28.03.2022 г.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на "Джей Кей фарма" ООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото в размер на 2 005,30 евро (две хиляди и пет евро и 30 евро цента), равняващи се на 3 922 лв. (три хиляди деветстотин двадесет и два лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: